

Tālāk prasītāja ceļ sešus iebildumus par Komisijas konstatētajiem lietas apstākļiem. Tā Komisija ar savu konstatējumu attiecībā uz, pirmkārt, vienošanos iespējamo mērķi, otrkārt, šajā gadījumā, iespējams, panākto klientu sadali viesnīcu un individuālā patēriņa segmentā, treškārt, apgalvoto citu darījuma nosacījumu saskaņošanu, ceturtkārt, apgalvoto vienošanos un/vai saskaņošanu par cenu un cenu paaugstinājumu gan viesnīcu, gan individuālā patēriņa, tostarp alu, kas tiek pārdots ar izplatītāja preču zīmi (*Private-label-Bier*), segmentā, piektkārt, apgalvoto pārkāpuma ilgumu un, sestkārt, iespējamo prasītājas tiešo līdzdalību apgalvotajā EK līguma 81. panta pārkāpumā, ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu un labas pārvaldības principu.

Visbeidzot prasītāja min divus pamatus, apstrīdot naudas soda lielumu. Uzliekot naudas sodu maksimāli pieļaujamo 10 % no kopējā apgrozījuma apmērā, ņemot par pamatu kopējo apgrozījumu, kas ietver akcīzes nodokli, Komisija pārkāpa Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punktu. Turklāt noteiktais naudas sods bija nesamērīgs, ņemot vērā ilgo procedūru un salīdzinājumā ar paralēlu Beļģijas alus lietu ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Lieta Nr. IV/37.614/F3 PO/*Interbrew un Alken-Maes* (OV 2003, L 200, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 4. jūlijā — *Bavaria/Komisija*

(Lieta T-235/07)

(2007/C 211/76)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Bavaria NV* (pārstāvji — *O. W. Brouwer, advocaat, D. Mes, advocaat, A. C. E. Stoffer, advocaat*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt pilnībā vai daļēji Komisijas 2007. gada 18. aprīļa lēmumu par procedūru, kas ierosināta, pamatojoties uz EK

līguma 81. pantu (lieta COMP/B-2/37.766 — *Nīderlandes alus tirgus* — C(2007)1697, galīgā redakcija) tiktāl, ciktāl tas skar *Bavaria NV*;

— pakārtoti, atcelt *Bavaria NV* uzlikto naudas sodu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2007. gada 18. aprīļa lēmumu par procedūru, kas ierosināta, pamatojoties uz EK līguma 81. pantu (lieta COMP/B-2/37.766 — *Nīderlandes alus tirgus*), ar ko tai tika uzlikts naudas sods.

Savu prasību pamatojot, prasītāja, pirmkārt, apgalvo, ka, neveicot pilnīgu, rūpīgu un objektīvu izmeklēšanu, Komisija pārkāpa labas pārvaldības principu.

Otrkārt, tā norāda, ka Komisija, pieļaujot acīmredzamu kļūdu izvērtējumā, nepareizi piemērojot tiesības, konstatējot pārkāpumu, kā arī pārkāpjot nevainīguma prezumpcijas principu, likumības principu un no EKL 253. panta izrietošo pienākumu sniegt pamatojumu, pārkāpa EK līguma 81. pantu.

Treškārt, prasītāja uzskata, ka Komisija nepareizi noteica pārkāpuma ilgumu.

Ceturtkārt, tā uzskata, ka Komisija, nosakot prasītājai piespriežamā naudas soda apmēru, pārkāpa Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. pantu, uz to balstītās Pamatnostādnes sodanaudas noteikšanai ⁽²⁾, vienlīdzības principu un samērīguma principu.

Piektkārt, prasītāja apgalvo, ka pārbaude, ievēkoties septiņu gadu garumā, ilga acīmredzami nesaprātīgu laika periodu.

Sestkārt, prasītāja apgalvo, ka liedzot prasītājai pieeju citu alus darītavu atbildēm uz paziņojumu par iebildumiem un daļai Komisijas dokumentu, kuriem bija svarīga nozīme prasītājas aizstāvībā, tika pārkāptas būtiskas procesuālās normas, labas pārvaldības princips un tiesības uz aizstāvību.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas paziņojums — Pamatnostādnes sodanaudas noteikšanai, piemērojot regulas Nr. 17 15. panta 2. punktu un EOTK līguma 65. panta 5. punktu (OV 1998 C 9, 3. lpp.).